

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticum

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

II. De Postulationis Forma, & Admissionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62620](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62620)

monasterii gremio vel Congregatione habetur, extraneo præferatur: & iste Capitularibus inuitis obtrudendus non sit, contra *can. Nullus 13. dist. 61.* Comuni tamen jure spectatō & Ecclesiarum specialibus Juribus seclulis, extraneos eligi ad Ecclesiarum, tam Secularium quàm Regularium, Præaturas posse, cum *cit. Glossa in fine & Panormit. in c. Cùm inter cit. n. 8.* defendunt Laiman *in c. cit. n. 3.* Miranda *Manual. Pralat. q. 23. art. 21. conclus. 1.* Donatus *Tom. 2. Prax. Regul. Tract. 5. q. 2.* Passerinus *de Elect. cap. 25. à n. 649.* & Barbosa *in c. Cùm inter cit. n. 2.* dummodo aliud impedimentum canonicum non obstat, Pro quibus facit *c. cit.* textus, ubi à Papa omnes oppositiones, & has inter etiam, quod electus extraneus sit, tanquam frivola rejiciuntur, præter eam, quæ epilepsie morbo laborare ferebatur. Ratio est; quod extranei electio jure cassata non reperitur, ut notat *Glossa in c. Ne pro defectu 41. V. Aliam de Elect.* Imò non solum privilegio Apostolico, sed Consuetudine etiam sive præscriptione introduci possit, ut una Ecclesia Prælaturam sibi ex gremio alterius eligere teneatur, ut colligitur ex *c. Cùm dilectus 8. de Conser. & c. Abbate 25. de V. S.*

Neque aliud evincunt extraneo oppositi textus; quia SS. Canones de gremio assumendum statuunt principaliter in favorem Capitularium: cui ab istis renuntiare posse, disertè habet integra lectio *c. Cùm nobis cit.* relata à Gonzalez. Et, licet aliqui apud *Glossam V. Aliam cit.* ad extranei electionem duarum partium consensum requiri existiment, contrarium tamen cum eadem defendunt DD. *cit.* & desumitur ex *c. Cùm nobis & c. Cùm inter cit.*

Neque obstat; quod vis Capitularis residere dicatur in duabus partibus

Capituli, *l. Nulli 3. Et. ff. Quod cuiusque universi* quia ejus dicti sensus est; quod, ut aliquid à Capitulo validè decernatur, congregatæ esse debeant saltem duæ partes eorum, qui de jure debent & volunt & commodè possunt interesse; non autem; quod in ejus decretum duæ partes debeant conspirare; cum regulariter sufficiat consensus partis majoris, *c. 1. De his que à majori & l. Quod major 19. ff. ad Municipal.*

ARTICULUS II.

De Postulationis Forma, & Admissione.

SUMMARIUM.

22. Forma electionis in non-Solemni:
23. Et Solemni etiam Postulatione observanda est.
24. Idem postulari & eligi simul nequit:
25. Nisi dubium sit de impedimento.
26. Postulatio fit per suffragia majora:
27. Secundum aliquos etiam, si concurrat cum electione:
28. Verius hoc casu, ista plus quàm tertiam, illa duas partes requirit.
29. Spectatò Jure,
30. Ratione,
31. Et praxi Curia Romana.
32. Conciliatio c. Quia propter 42. cum c. Scriptum 40. de Elect.
33. Obrinente vim Juris communis.
34. Expositio c. In causis 30. de Elect.
35. In concursu à plus quàm tertia parte electo acquiritur jus,
36. Sive Jus sive ratio spectetur.
37. Postulantes variare possunt ante:
38. Non post præsentationem postulationis:

FE

39. Quam

39. *Quam admittit, qui electionem confirmat.*

40. *Ex justa causa repellit sine injuria potest.*

41. *Secus ex debito officii admitti debet.*

22. **F**orma Postulationis eadem est, quæ Electionis; ut, quæ in ista, etiam in illa; ac proinde, si postulatio per scrutinium fiat, c.

Quia propter 42. de Elect. præscriptas solemnitates observandas, cum Panormit. in c. cit. n. 9. Innocentio in c. In causis 30. eodem Tit. n. 1. doceat Tabiena V. Electio n. 19. & V. Postulatio n. 1. Quod, sicut certum de Postulatione non Solenni; quia hæc vera Electio est, etsi à jure annexam habeat tacitam conditionem, obtinendi consensus superioris: ita dubium controversumque est de Solenni; in hac enim c. Quia propter cit. formam observari, tutum quidem consultumque, sed minime necessarium, cum citr. Hostiensis n. 10. & Sylvestro q. 2. mutatâ quam l. cit. tenuit sententiâ, existimat Laiman in c. Unic. in 6. n. 5. eumque secutus Pirrhing hic n. 31. & Passerinus de Elect. q. 24. n. 8. eâ præcipuè permoti ratione; quod in Postulatione, hęc ipsò; quod postulantes ab ea recedere & variare possint, locus non sit Decreto, ad Electionem Canonicam requisito, c. Quia propter cit. quò etiam nulla mentio sit Postulationis.

Verum, quia Postulationem Electionis, & hanc illius vocabulò comprehendendi, in Jure non inusitatum est, *can. Literas 14. dist. 63. & utraque, cum diversa ratio non est, æquiparatur, formam c. Quia propter cit. Electioni præscriptam, inclusò Jure speciali, etiam in Postulatione quoad ea, quæ istius naturæ non adversantur, observandam, censo cum citr. Innocentio Panormit. & Tabiena: quorum opinio non parùm confirmatur partim; quòd Postulatio ele-*

ctioni subsidiaria sit: & cum istâ in eodem tractatu frequenter concurrat. Quo casu quomodo non eandem formam, quoad solemnitates, Postulationis naturæ non adversantes, in utraque observari necessarium sit, aut ea in sola Electione observari possit, non apparet: partim vero; quòd, cum ad eundem finem, scilicet constitutionem Prælati, utraque tendat, ideòque Postulationis admisso eandem vim habeat, quam confirmatio Electionis, non minorem, imò majorem diligentiam & accuratorem Postulationis exigat, quàm electio, hęc ipsò; quòd ista Ordinaria, Postulatio autem extraordinaria: & quia ad personam Jure impositam Ecclesiæ præficiendam tendit, minus favorabilis ad Prælaturas via sit. Uade ipsam postulantium arbitrio à Jure permissam, omnino incredibile sit: & quia speciales solemnitates pro ipsa Jure proditæ non reperiuntur, solemnitates Electionis, quæ ipsius naturæ non repugnant, ipsi quoque præscriptæ videntur: & Papa, si quando Postulationem Scrutinii formâ non observatâ, celebratam admittit, Apostolicæ potestatis plenitudine usus, & defectus suppletis potius, quàm ordinariò jure processisse, existimandus. Unde

Dubium oritur, an una eademque persona eligi simul valeat & postulari. Ratio dubitandi est; quòd in aliis actibus ea, quæ sibi opponuntur, cum non possint, adjectâ clausulâ, ut valeant meliori modò, quòd de Jure possunt; etiam enim ultimæ voluntati adjici clausula, si non valeat Jure Testamenti, valeat Jure Codicilli, l. fin. C. de Codicill. Et à reditore, læso ultra dimidium justis pretiis, peti alternativè possit, ut venditio rescindatur vel defectus justis pretiis suppleatur, l. Rem majoris 2. C. de Rescind. vendit. c. Cum dilectis 3. C. de

Cum causa 6. de Empt. & vendit. &c. idem etiam postulari & eligi simul poterit, adjectâ clausulâ, ut valeat prout de Jure potest. Sed hac de re aliud statutum est *c. Unico in 6.* cujus textu à Bonifacio VIII. irritata sunt non tantum formæ, *Eligo postulando, postulo eligendo, eligo in postulandum & postulo in eligendum*; quod sint imperfectæ, iisque utentes sibi aliquò modò advenfentur; cum enim Electio nullum, postulatio verò aliquod impedimentum supponat, eligendo postulantem &c. impedimentum subesse quodammodo affirmant & negant; sed etiam forma *Eligo & Postulo, prout melius de Jure valere potest*; quòd contineat incertitudinem: quam, tanquam Ecclesiæ præjudiciosam, ab actu

25. Capitulari, quò de Ecclesiæ Prælatò constituendo agitur, Papa voluit abesse extracatum, quò rationabiliter dubitatur, an quis eligi possit, vel propter impedimentum opus habeat Postulatione. Quò tamen casu Electus vel Postulatus (intra mensem, *arg. c. Quam sit 6. de Elect. in 6.*) ne in incerto vagetur, se determinare debet, an Electionis vel Postulationis viam profèqui velit: & determinatione semel factâ, consilium mutare, & ad alteram viam transire non potest, *c. Unico cit.*

Neque obstat paritas cum aliis actibus, admittentibus cumulationem; quia Papa, cujus dispositioni, sicut Prælatuæ aliæque beneficia Ecclesiastica, sic etiam ea obtinendi modi subsunt, aliud statuit de Postulatione, ut *in c. cit.* notat Laiman. n. 2. Neque hinc sequitur irritam esse præsentationem ita factam, *Eligo in presentandum*, si de patroni voluntate consistet; quia Præsentatio & Postulatio sunt modi ad Prælaturas perveniendi omnino diversi, neque iisdem Juris regulis definiti: à diversis autem non fit bona illatio, ut habet tritum axioma J.C. Tum.

Dubium secundò, & non ita pridem 26. magnis partium studiis agitata controversia est de numero suffragiorum, à Jure requisito ad Postulationem. Qua in re celebris & apud Interpp. & ceteros aliquis nominis & notæ DD. recepta semper fuit distinctio inter duos casus. Unum, quò Postulatio cum Postulatione: alterum, quò eadem cum Electione concurrat.

Et priori quidem, v.g. cum electorum aliqui Titium, alii Cajum, utrumque, quò minus eligi valeat, Canonicò impedimentò laborantem, postulant, ad Postulationem sufficere, quòd in eam major suffragiorum numerus conspiret, hodie vix est, qui inficietur; cum enim utriusque Postulatio via ad prælaturas extraordinaria; ac proinde præ altera favorabilis neutra sit, plura suffragia ad unam, quàm alteram exigendi ratio non fuit: & sicut in concursu Electionis cum Electione, sufficent majora, *arg. c. 1. De iis que à majori & l. Quod major 19. ff. ad Municipal. Panormit. in c. Bona 3. n. 12. Tholosan. de Elect. cap. 2. n. 11. Laiman. in c. cit. n. 5. & Gonzalez n. 14.*

27. Posteriori etiam casu, v.g. cum Capitularium aliqui Titium impedimentò laborantem postulant, alii Cajum à Jure non impeditum eligunt, Postulationem, per majora tantum suffragia celebratam, electioni prævalere, voluit Passerin. *Tract. de Elect. cap. 24. q. 15.* Quæ ejus Opinio suadetur ratione primò; quòd in omni tractatu Capitulari steter suffragiis partis majoris: & ab hac gesta subsistant, *c. 1. & l. Quod major cit.* & minori suffragiorum numero celebrata electio *c. Quia propter 42. de Elect.* irrita pronuntietur generaliter, non distinguendò, neque excipiendò casum, quò electio concurrat cum postulatione. Secundò; quòd hujus textus dispositioni derogatum non sit

Et 2. e. Scriptum

c. Scriptum cit. hoc casu postulationi duabus suffragiorum partibus non celebrata, Electionem à plus quam tertia, dimidia autem minori parte factam præferente; cum, quod istius Decretalis dispositio non sit Jus commune, sed provisio Papæ specialis: quæ effectum tantum sortitur ex consensu partium, sive quando eligentes & postulantes Electionem & Postulationem suam submitunt summo Pontifici; ut pro suæ voluntatis arbitrio, vel illam à majori, vel hanc à minori Capituli parte factam admittere possit: quod Glossa & Autor *cit.* desumunt ex verbis, *Si partes consenserint, & Si constiterit de mutuo consensu convenisse, procedas hoc modo;* tum verò; quia *c. Quia propter cit.* Conciliaris dispositio posterior est *c. Scriptum cit.* ac proinde istius contrariæ provisioni derogat, *l. Sed & posteriores 28. ff. de LL. & c. 1. de Constitut. in 6.* Tertio claro textu *c. In causis 30. de Elect.* in cujus casu Postulatio Episcopi ad Metropolitanam Ecclesiam Tholosanam, à tribus electoribus compromissarius celebrata, prævaluit electioni Archidiaconi, duobus duntaxat suffragiis nixæ.

28. Sed melius hoc posteriori casu ad Postulationem suffragiorum duas partes tertias exigi: ad Electionem contrà, ut prævaleat, tertiâ parte majorem illorum numerum sufficere, *in c. Scriptum cit.* cum Innocentio, qui postea summus Pontifex ejus nominis IV. fuit, indubitatè docent tres S. R. E. Cardinales & Ecclesiastici Juris Interpretum faciliè Principes Hostiens. *in c. cit. §. Sed et si Zabara. §. Quod si & Panormit. n. 13. & 14.* quorû doctrinam unanimi consensu amplexi sunt Sylvester V. *Postulatio q. 7.* Tholosan. *de Elect. cap. 2. n. 13.* Petr. de Baisio *de Elect. p. 3. cap. 35. n. 21.* Azor *p. 2. Instit. lib. 6. cap. 16. q. 15.* Laiman *2. Canon.*

de Elect. q. 7. Barbosa *Jur. Eccles. lib. 1. cap. 19. n. 18.* Pirthing ad præsentem Rubricam *n. 18.* & ceteri alicujus nominis & notæ Interpp. ac DD. præsertim Germani, à quibus, quod Archi- & Episcopos eligendi vetus Consuetudo in hæc ferè tantum Natione retenta sit, testibus *cit.* Azor *cap. 29. q. 3.* & Palao *Tract. 13. disp. 2. p. 11. §. & n. 1.* Electionis materia hodie potissimum celebratur.

Doctrinam hanc suam omnes præcipuè fundant *in c. Scriptum cit.* ubi Innocentius III. causam Postulationis ad Patriarchalem Sedem Constantinopolitanam, cum Electione concurrentis, Maximo Notario suo commisit: & cum Postulationem, si duplo majori numero suffragiorum facta deprehenderetur, admitti jussisset, subjicit: *Quod si ii, qui in Postulationem suffragia contulerunt, ad faciendum duplo majorem numerum simul omnes minimè suffecerint, tu, postulatione repulsâ, Electionem auctoritate Nostrâ confirmes.* Quò Papæ scriptò præscriptam procedendi formam, tanquam Jus commune in similibus, Electionis cum Postulatione in discordia concurrentis, casibus observandam, contineri cum *cit.* Innocentio §. *Habet hæc notabile monent Ant. de Butrio Hostiensis §. Si ad faciendum; Zabarella §. cit. Panormit. cit. n. 13. Imola n. 16. Wagnereck §. Duplo Gonzalez n. 10. in fine & alii VV. ac RR.*

Rationem reddunt; quòd Electio juri, per confirmationem à superiore roborando & stabiliendo, *c. Postquam & c. Scriptum cit.* Postulatio verò gratiæ admissionis, ab illo dispensativè obtinendæ, innitatur, per expressos textus *c. Bona 3. in fine & c. Postulationem §. hæc & ibi,* notata à Panormit. *n. 2.* Laiman. *n. 1.* Barbosa *n. 2.* & alii. Cujus ulterior, & fundamentalis ratio est; quòd

est; quòd, cum ex una, Postulatio via ad prælaturas Ecclesiasticas extraordinaria & minus favorabilis; quia ad has per ipsam vocantur personæ à Jure impeditæ: Electio autem ordinaria &, quod non nisi in personas de Jure habiles aut habilitatas, cadere possit, favorabilis sit: ex altera verò parte; viam ordinariam & favorem expeditam planamque, præ extraordinaria & odiosa, vel saltem minus favorabili reddi, æquitas & ratio dicat, laudatus Papa Innocentius III. &, à quo ejus rescriptum Juris Ecclesiastici Corpori insertum est, Gregorius IX. meritò requisiverint; ut quantumvis, sicut ad ceteros actus Capitulares, sic etiam ad Electionem (& ipsam etiam Postulationem, quando cum alia Postulatione concurrat) majoris partis consensus requireretur & sufficeret; ad Electionem tamen cum Postulatione concurrentem suffragiorum tertia parte major numerus sufficeret; ad istam verò requirerentur duæ partes tertiæ, in quibus vis Capitularis tota consistere censetur, per text. l. Nulli 3. ff. Quod cujusque universit. nom. & c. Cum nobis 19. de Elect. secundum integram istius electionem à Gonzalez relata.

31. Eadem doctrina novissimè & luculenter stabilita est ab Innocentio XI. Rmi ac Sermi Principis ac DD. Josephi Clementis Bavaricæ Ducis, plus quam tertiæ partis suffragiis celebratam Electionem ad Metropolitanam Ecclesiam Coloniensem, Postulatione Eminentissimi Cardinalis Fürstenbergii, quantumvis majori suffragiorum numero fulciretur, repulsâ, confirmante.

In contrarium allata non urgent. Primum; quia ex *cc. citr.* desumpta Regularis doctrina admittit exceptionem, sicut in compromisso, unanimum omnium consensum requirente, *c. In causis 30.*

de Elect. ibi, *A singulis de Capitulo statutum est, Glossa in c. Quia propter cit. V. Vice omnium & Panormit. in cit. c. §. vel saltem n. 2.* ita etiam in proposita nobis discordi Electione, suffragia tertiâ parte majora solummodo exigente, ex decreto Innocentii III. *c. Scriptum cit.* relatò.

32. Secundum; quia imprimis *c. Scriptum cit.* dispositio spectat specialem casum Electionis cum Postulatione in discordia concurrentis; ac proinde *c. Quia propter cit.* tradita generali Regula: non hæc ipsi derogat; quia generi quidem per speciem: non speciei per genus derogatur, *Reg. 80. ff. & 34. in 6.* Deinde; quia, esto *c. Scriptum cit.* rescriptum antiquius sit Concilio Lateranensi, & ex isto delumptò *c. Quia propter cit.* textu, postea tamen primum à Gregorio IX. in Decretales relata est, *c. Scriptum cit.* dispositio, in Electionis & Postulationis discordi concursu observanda. Denique; quia ab Interpp. aliisque DD. passim rejecta est *Glossa alleg. in c. Scriptum cit.* Juris Communis vim negans, saltem postquam illius Corpori autoritate Apostolica est insertum. Neque,

33. ejus dispositionem ex solo consensu partium effectum sortiri, rectè desumitur ex verbis allegatis; quia priora intelligenda sunt de consensu in Maximum Notarium ad causam delegatum; ut ipsorum sensus sit, si partes eum, propositâ vs. suspicionis causâ, non reculent, sed consentiant, ut de causâ inter ipsas controversa cognoscat & pronuntiet, ut *in c. cit.* rectè notant Hostiens. §. *Si partes Imola n. 7. Panormit. n. 13. Innocent. Zabarella uterque in pr. & disertissimè Baldus n. 2.* postterioribus verò agitur de mutuo consensu Capitularium in admissionem ad Electionem cum Jure suffragii extraneorum; ut, quâ contraria Opinio potissimum

eiffimū nicitur, Gloſa in c. cit. V. *Mu-
tuo* iplamet advertit.

34. Tertium; quia e. *In caufis cit.* à toto Capitulo in quinque electores compromiffum ita fuit; ut, quem isti concorditer vel tres ex ipsis eligerent, pro Epifcopo sine contradictione aliqua haberetur. Unde, cum ex his tres convenirent in Epifcopum Convennarum, juxta Compromiffi formam, à compromiffariis observandam, perinde fuit ac fi à toto Capitulo effet postulatus, ut ex ipſo c. cit. §. *Quia verò* textu conſtat & in c. *Licet vitanda* 6. notat Fagnanus n. 34. Ex his

35. Aliud, & priori non magis expeditum dubium oritur, an in concurſu cum Poſtulatione, per ſuffragia tertiã parte majora celebrata, Electio de Jure ita ſubſiſtat; ut ex ipla acceptata electio quærat jus ad prælaturam: quod cum *cit.* Paſſerino diſertè negant Laiman. *Q. Canon. de Elect.* q. 7. Pirrhing *ad hanc Rubr.* n. 18. & Engel *ad eandem Rubr.* num. 6. exiſtimantes, tali caſu in arbitrio ſuperioris eſſe, vel Poſtulationem admittere, vel Electionem confirmare.

36. Verùm; quia DD. iſti pro ſua Opinione Juris textum non allegant, eamque non firmant ulla ratione, hujusmodi etiam Electionis acceptatione jus ad prælaturam quæri, ex SS. Canonum Interpp. & DD. (etſi rem hanc ex inſtituto fortaliſſi nemo diſcuſſerit) ferè, qui ceteris autoritate præſtant, ſentire: & non obſcurè deſumi videtur partim ex famigerati c. *Scriptum* verbis, *Tu Electionem Plehani* cum Poſtulatione, in quam collata ſuffragia ad duplo majorem numerum non aſcendunt, concurrentem, *authoritate noſtra confirmes*: quã, hoc eſt, Apoſtolicã autoritate nuperrimè ſimilem Electionem ad Sedem Archiepiſcopalem Colonienſem diſertè confirmatam,

antè monui. Cum ergo confirmatio in confirmando ſupponat jus, partim; quod ſicut matrimonium carnale per ſponſalia de futuro (ſponſis indubitatè jus tribuentia, *can. Deſponsatas cum ſeq.* 27. q. 2.) inchoatum per ea, quæ de præſenti contrahuntur, ratum efficitur, ita per Electionem inchoetur matrimonium ſpirituale inter Electum & Eccleſiam, per confirmationem ratificandum, c. *Inter* 2. & *Licet* §. *de Translat. Epifc.* partim verò; quod confirmatio ſi actus præcedat, non det eſſe: ſed faciat eum fortioſiorem & majoris roboris atque autoritatis: quod pro Regula tradit Baldus in *l. Leges C. de LL.* n. §. *Et. Ex placito* 3. *C. de Rerum permut.* n. 8. & propterea dicatur eſſe Neceſſitatis, & ſapere Juſtitiã, ut in c. *Poſtquam* *cit.* cum Joan. Andr. n. 2. & Ant. de Butrio n. 5. tradit Laiman, n. 1. cum, inquam, confirmatio jus ſupponat in confirmando, per Electionem, quæ confirmanda à SS. Canonibus dicitur, omnino jus quæſitum ſupponitur electio.

Confirmatur, partim autoritate *cit.* Innocentii & Zabarellæ §. *Quod* ſi aliorumque Interpp. hujusmodi Electionem ei, quæ à majori & ſaniori parte extra concurſum facta eſt, æquiparatum: partim verò ratione, ob quam ejusmodi Electio præferenda dicitur Poſtulationi; quod nimirum iſta nitatur Gratiã: illa verò Jure, quod difficilius expugnatur. Quæ ratio à laudatis Butrio, Imola & Vallenti *Parati.* *bic* n. 4. aliisque VV. & RR. redditur: & manifeſtè ſupponit, in propoſito caſu per ſuffragia tertiam partem excedentia, Electio quæſitum jus: propter quod ejus conditio melior ſit, quam poſtulationis ſuffragia ſolum majora.

Dubium tertio eſt de Variatione, ſive reſeſſu à Poſtulatione. Quam antè non eſt.

non etiam postquam ista postulantium subscriptionibus roborata & superiori jam præsentata est, permissam, desumitur ex *c. Bona 4.* Rationem prioris dat Panormit. in *c. cit. n. 10.* ubi generalis Regulæ instar tradit; quod variare sive consilium mutare liceat, si ius alteri non sit quæsitum, arg. à contrario *Reg. 33. in 6.* Neque obstat; quòd juxta *Regulam 21. in 6.* Quod semel placuit, amplius displicere non possit; quia ista tantum procedit in rebus, quæ vel absolutè, vel sine alieno præjudicio mutationem non admittunt: ut sunt matrimonium, electio respectu eligentium, postquam ab electo est accepta, aditio vel repudiatio hæreditatis, Streinijus ad *Reg. cit. n. 2.* Posterioris autem ratio ab ipso Innocentio III. Papa *c. Bona cit.* redditur; quia, si à Postulatione jam præsentata possent recedere postulantes, nobis frequenter illuderent: & judicium nostrum ab eorum arbitrio pendere videretur: quod esse non debet, ut addit Glossa in *c. cit. V. Illuderent.*

Neque etiam; quòd per postulationem ante ejus admissionem nullum jus acquisitum sit postulato, *c. Postulationem 5.* quia, etsi variationi non obstat istius jus, obstat tamen autoritas superioris: quam neque illusioni, neque inferiorum arbitrio obnoxiam esse, decet: & quòd facta præsentatione actio omnino perfecta sit quoad postulantes, Gonzalez in *c. Bona cit. n. 9.*

39. Admissio Postulationis de Jure competit superiori, cujus est ad prælaturam Electum confirmare: dummodo super defectu sive impedimento dispensandi habeat potestatem; sic enim ad Cathedrallem vel Metropolitanam, saltem in Germania nostra solus Papa: ad inferiorem autem Ecclesiam vel prælaturam postulatam admittere potest Episcopus; dum-

modo Ecclesia vel prælatura ab ejus Jurisdictione non sit exempta: & ipse potestatem habeat, super personæ postulatæ impedimento dispensandi, Sylvester *V. cit. n. 5.* Rationem cum Panormit. in *c. fin. cit. n. 10.* reddit Laiman in *Rubric. in fine*; quòd Postulationis admissio vim habeat Confirmationis. Unde

Dubium oritur, an Postulatio superiori præsentata possit repelli, Non posse, quando postulatus idoneus, & postulatio in concordia, aut saltem à duabus partibus Capitularium est facta, existimat Panorm. in *c. Postulationem cit. n. 2.* Sed verius, & apud DD. magis receptum est contrarium, quòd desumitur ex *c. cit. textu,* ibi, *Licet per hujusmodi postulationem nullum jus sit alicui, sive postulanti sive postulato, acquisitum, ideoque sine præjudicio alicujus eam potuissimus repellere:* qui textus absque ullo Juris fundamento ab Imola *n. 1.* intelligitur de casu, quòd Postulatio in discordia, vel à paucioribus, quam à duabus partibus est facta; quia hoc ipsò; quòd Postulationis etiam unanimiter factæ admissio contineat gratiam superioris dispensantis, debita non est ex Justitia, *c. Bona 3.*

Propter hanc causam etiam unanimiter, præsertim Episcopus ad aliam Ecclesiam, postulatus sui postulationi non absolutè: sed tantum sub conditione admissionis, à superiore vg. Papa obtinendæ, consensum præstare, eamque istius dispositioni committere valet, *c. Cupientes 16. §. Denique de Elect. in 6.* Glossa ibi; *V. Consensum & Panormit. in c. fin. hinc n. 11.*

Quæ etsi ita se habeant, nihilominus omnium, vel saltem duarum partium Capituli suffragiis, atque ob necessitatem vel utilitatem Ecclesiæ factam postulationem, superior admittere tenetur ex debito Officii sui: sicut ratione istius

istius tenetur ad dispensationem in votis, in matrimonii Ordinumve impedimentis &c. quando ea ex iusta, præsertim necessitatis aut utilitatis publicæ, causa postularur, ut rectè observat Laiman *de Canon. cit. q. 8.* Unde, si ejusmodi postulatio à superiore, Papà inferiore, reiteretur, postulantes, etsi actio-

nem propriè dictam non habeant, officium tamen superioris implorare & petere possunt, ut recusantem ad postulationis admissionem compellat, *arg. c. Nullus 17. de Jure Patronat. Glossa in c. c. Bone 3. V. Gratia Panormit. ibid. n. 15. & Laiman n. 7.*

TITVLVS VI.

De Electione & Electi Potestate.

Postulatio Extraordinaria: Ordinaria autem magisque favorabilis & Germaniæ nostræ Ecclesiarum frequentissimò usitata ad Prælaturas Ecclesiasticas via est Electio: cujus Natura Formæque & electi Potestas præsentis Rubricæ subiectis Constitutionibus Apostolicis latè declaratur.

ARTICVLVS I.

De Electionis Natura.

SUMMARIUM.

1. Electionis varia significatio,
2. Et propriè acceptæ definitio.
3. Eâ persona Jure idonea,
4. Ad Prælaturas Pastorales vocantur:
5. Ad quas acceptata jus ad rem tribuit electio.
6. Electionis differentia à libera Collocatione:
7. A Nominatione in tractatu Electionis,

8. Et extra hunc factâ:
9. A Præsentatione,
10. Et Postulatione.
11. Electio & Vox, alia Activa, alia Passiva est.
12. Privatio Vocis in Capitulo in Rubrica de Activa est exaudienda.

Electionis nomen in Jure non eadem semper, sed variâ magisque aut minùs latè patentem habet significationem: & aliquando quidem quamcumque alicujus personæ, v.g. electoris, compromissarii, vel arbitrarii. *In causis 30. hac Rubric. & c. Cum specialis 61. de Appellat. imò etiam unius rei ex pluribus delectum denotat, Rubric. & text. ff. de Optione vel elect. leg. & leg. In alternativis 70. in 6.*

Ad personas etiam, earumque ad beneficia & dignitates Ecclesiasticas vocationem, restrictum Electionis nomen transfariam: & primò quidem latissimè sumitur pro quacumque ad illa vacantia vocatione, approbatione & assumptione: & significatione sua non solum Electionem propriè